

- Полазећи од резолуција Народне скупштине Републике Србије од 24. јула 2007, 14. фебруара 2007. и 21. новембра 2005. године, у којима су утврђена начела и смернице спровођења државне политике Републике Србије у односу на Косово и Метохију,
- Имајући у виду реалну опасност по суверенитет и територијални интегритет Републике Србије, која проистиче из претњи једностраним проглашењем независности Косова од стране привремених институција самоуправе у покрајини, као и из изјава неких држава да ће признати једнострану независност Косова,
- Стављајући до знања свим међународним чиниоцима да Република Србија, поштујући Повељу УН и свој Устав, има право и обавезу да се легалним средствима супротстави оваквом могућем развоју догађаја,
- Изражавајући своју спремност да и у постојећој ситуацији, у којој се угрожава суверенитет и територијални интегритет државе, Република Србија допринесе мирном и споразумном решавању овог питања на основу начела и норми међународног права и свог Устава,
- Руковођени неопходношћу континуитета јединствене државне политике и бранећи част и достојанство свог народа који легитимно и демократски представља,

На основу члана 99. тачка 7. Устава Републике Србије и члана 134. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 56/05 – пречишћени текст и 81/06), Народна скупштина Републике Србије, на Седмој седници Другог редовног заседања у 2007. години, одржаној 26. децембра 2007. године, донела је

РЕЗОЛУЦИЈУ

НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ЗАШТИТИ СУВЕРЕНИТЕТА, ТЕРИТОРИЈАЛНОГ ИНТЕГРИТЕТА И УСТАВНОГ ПОРЕТКА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

1. На основу усвојеног Извештаја Државног преговарачког тима о преговорима вођеним под мандатом Тројке Контакт групе о будућем статусу Косова и Метохије (10. август – 19. децембар 2007.) Народна скупштина Републике Србије констатује да је албанска страна избегавала да стварно преговара на исти начин као што је то чинила у првој фази коју је водио М. Ахтисари. Главни разлог њене опструкције налази се у ставу неких западних држава да Косово треба да добије независност. Услед таквог става западних држава, није било правог подстицаја да албанска делегација у преговарачком процесу трага за компромисним решењем питања о будућем статусу Косова и Метохије.
2. Народна скупштина Републике Србије констатује да се неке западне државе оштро противе наставку преговора о будућем статусу Косова и Метохије, што је онемогућило Савет безбедности да пронађе компромисно решење овог питања. Ове државе охрабрују албанске представнике на Косову и Метохији да прогласе независност покрајине и прете Републици Србији признањем овог противправног чина.

3. Народна скупштина Републике Србије са посебном забринутошћу констатује да је, закључцима свог Председништва од 14. децембра 2007. године (закључци бр. 65-70), Савет Европске уније навести активности у вези са Косовом и Метохијом, и у самој покрајини, које би непосредно угрозиле суверенитет и територијални интегритет Републике Србије.
4. Народна скупштина Републике Србије утврђује да би проглашење независности Косова, као и признање независности покрајине од стране било које државе, представљали грубо кршење међународног права, а пре свега Повеље УН, Завршног акта из Хелсинкија и Резолуције СБ УН 1244. Таквим актима и активностима били би непосредно угрожени суверенитет, територијални интегритет и уставни поредак Републике Србије.
5. Народна скупштина Републике Србије утврђује да би успостављање предложене мисије ЕУ за спровођење одбаченог Ахтисаријевог плана представљало акт угрожавања суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије. Савет безбедности током јула 2007. године није прихватио шест нацрта резолуције који су се заснивали на Ахтисаријевом плану, а пре свега на анексима 10 и 11 Ахтисаријевог плана. То су били анекси о постављању мисије ЕУ и НАТО војних снага на Косову и Метохији. Имајући ово у виду, Народна скупштина Републике Србије захтева да се пре доласка било које мисије која би заменила постојећу администрацију УН мора путем преговора пронаћи компромисно решење за будући статус покрајине Косово и Метохија, које ће одобрити СБ УН. Народна скупштина Републике Србије тражи од Владе Републике Србије да са ЕУ утврди да мисија ЕУ не може доћи на територију Србије, на Косово и Метохију, без адекватне одлуке Савета безбедности.
6. Због укупне улоге НАТО пакта, од противправног бомбардовања Србије 1999. године без одлуке Савета безбедности до Анекса 11 одбаченог Ахтисаријевог плана, у коме се одређује да је НАТО „коначан орган” власти у „независном Косову”, Народна скупштина Републике Србије доноси одлуку о проглашавању војне неутралности Републике Србије у односу на постојеће војне савезе до евентуалног расписивања референдума на којем би се донела коначна одлука о том питању.
7. Имајући у виду наведене чињенице, Народна скупштина Републике Србије утврђује следеће ставове као оквир деловања државних органа и других јавних чинилаца у одбрани суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије:
 - а) Одбрана Косова и Метохије као интегралног дела Републике Србије представља приоритет државних институција и свих јавних чинилаца у држави, све док не буде усвојено компромисно решење овог питања на основу Резолуције СБ УН 1244.
 - б) Сви акти проглашења и признања независности Косова и Метохије, као и све активности у међународном окружењу које би проистикале из ових аката, ма ко их доносио и примењивао, биће проглашени ништавним и противним уставном поретку Републике Србије. Сходно томе, Косово и Метохија ће се и у унутрашњим и у спољним активностима државе, њених органа и јавних чинилаца, сматрати саставним делом Републике Србије. Овај став биће меродаван за сваки појединачни акт или активност државних органа и јавних

чинилаца све до изналажења компромисног решења овог питања на основу Резолуције СБ УН 1244. Посебно ће се преиспитати дипломатски и сви други односи са државама које евентуално признају независност Косова и Метохије.

в) Обавезује се Влада Републике Србије да донесе конкретан и свеобухватан план мера које ће бити предузете у свим областима њених надлежности у случају противправног проглашења независности Косова и Метохије.

г) Обавезује се Влада Републике Србије да што ефикасније примењује уставне надлежности Републике Србије на Косову и Метохији, као и да појача деловање државних институција у остваривању тих надлежности. Посебно се обавезује Влада Републике Србије да у свим околностима које би могле наступити ефикасно делује на заштити живота и имовине, права и слобода грађана покрајине, а посебно српског и неалбанског становништва.

д) И поред настојања неких западних држава да блокирају даље преговоре којима би се мирним путем нашло решење статуса Косова и Метохије у складу са Резолуцијом СБ 1244, овлашћени представници Републике Србије треба да наставе напоре како би се обновили преговори и пронашло решење у духу међународног права.

ђ) Народна скупштина Републике Србије налаже Влади Републике Србије да међународни споразуми које Република Србија закључује, укључујући и Споразум о стабилизацији и придруживању, морају бити у функцији очувања суверенитета и територијалног интегритета земље.

е) Народна скупштина Републике Србије тражи од државних органа Републике Србије да употребе сва правна средства пред одговарајућим међународним и националним судовима ради заштите суверенитета и територијалног интегритета државе Србије.

8. Народна скупштина захтева од Владе Републике Србије да је редовно извештава о развоју догађаја у вези са Косовом и Метохијом и спровођењу овде наведених активности и мера за заштиту суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије.

РС број 47

У Београду, 26. децембар 2007. године

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ПРЕДСЕДНИК

др Оливер Дулић